

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 1

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 ianuarie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
612/2000. — Decret privind conferirea medaliei comemorative „150 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu“	1	Decizia nr. 241 din 21 noiembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) și ale art. 11 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic	5-6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 212 din 7 noiembrie 2000 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și ale art. 36 alin. (3) și (4) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2000	2-5	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.398. — Hotărâre privind unele măsuri referitoare la transferul competențelor în domeniul protecției civile de la Ministerul Apărării Naționale la Ministerul de Interne	7
		1.399. — Hotărâre pentru revocarea din funcție a unor membri ai Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor și pentru numirea noului președinte al acestuia	8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea medaliei comemorative „150 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu“

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 2 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/1999 privind instituirea medaliei comemorative „150 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu“,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pentru contribuțiile importante aduse la medalia comemorativă „150 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu“ domnului Stoenescu Virgiliu Jorj.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, **contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 30 decembrie 2000.
Nr. 612.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 212**

din 7 noiembrie 2000

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și ale art. 36 alin. (3) și (4) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2000

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și ale art. 36 alin. (3) și (4) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Anton Sommert în Dosarul nr. 21/C/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă Anton Sommert, personal, precum și avocat Gheorghe Piperea pentru Valeriu Stoica.

Autorul excepției de neconstituționalitate solicită: 1. amânarea dezbaterilor la un alt termen de judecată, în vederea studierii actelor existente la dosar; 2. conexarea la dosarul cauzei a dosarelor nr. 26/C/2000 și nr. 27/C/2000 aflate pe rolul Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, cu același obiect. Avocatul domnului Valeriu Stoica se opune admiterii celor două cereri. De asemenea, reprezentantul Ministerului Public apreciază că cererile prealabile trebuie să fie respinse.

Curtea respinge atât cererea de conexare (o asemenea măsură procesuală fiind inadmisibilă, fiindcă ar presupune o ingerință a justiției constituționale în sfera de competență a autorității judecătorești), cât și cererea de amânare (nefiind îndeplinite condițiile prevăzute la art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă).

În aceste condiții autorul excepției reiterează cererea de amânare a dezbaterilor, solicitând suspendarea ședinței pentru o oră, interval înăuntrul căruia să își poată pregăti concluziile. Curtea admite cererea, dispunând suspendarea ședinței pentru două ore.

După reluarea ședinței autorul excepției susține că prin măsurile luate în scopul soluționării cu celeritate a prezentei excepții de neconstituționalitate au fost încălcate dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, prin aceea că s-a acordat un termen prea scurt autorităților publice prevăzute de lege, pentru a-și putea comunica punctele de vedere.

Avocatul celeilalte părți, precum și reprezentantul Ministerului Public arată că prin admiterea acestei susțineri s-ar ajunge la amânarea nejustificată a cauzei.

Examinând această susținere, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor imperative ale art. 36 alin. (3) și (4) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare, contestațiile privind înregistrarea sau respingerea candidaturilor se soluționează de tribunalul competent în cel mult două zile de la înregistrare. Caracterul imperativ al acestui termen impune Curții Constituționale, de asemenea, să soluționeze cu celeritate excepțiile de neconstituționalitate ridicate în cauze ce privesc astfel de contestații. În temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, potrivit căreia România este stat de drept, atât Curții Constituționale, cât și celorlalte autorități publice implicate în procesul electoral le incumbă obligația să respecte dispozițiile legale care prevăd, pentru instanțele de judecată, termene ferme și foarte scurte de soluționare a contestațiilor la candidaturi în alegeri pentru Camera Deputaților și pentru Senat. Coroborând aceste dispoziții cu cele ale Legii nr. 47/1992, Curtea Constituțională are obligația să solicite autorităților publice prevăzute de lege să comunice punctele de vedere înăuntrul unor termene care să asigure celeritate contenciosului electoral, iar autoritățile menționate au dreptul să opteze între a comunica sau nu aceste puncte de vedere.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției de neconstituționalitate arată că dispozițiile art. 34 din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului sunt neconstituționale, iar în motivarea acesteia evocă situații de fapt care în opinia sa constituie temeiuri pentru respingerea candidaturii. În continuare se susține că regulile de procedură privind contestarea candidaturilor, cuprinse în art. 36 alin. (3) din Legea nr. 68/1992, sunt neconstituționale pentru că ele nu stabilesc toate condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care candidează pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, astfel încât să nu fie încălcate dispoziții ale Constituției. Prin conținutul lor lacunar prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), art. 2 alin. (1), art. 8 alin. (2), art. 11 alin. (1) și (2), art. 16 alin. (1) și (2) și în art. 20 alin. (1) și (2). Se mai susține că aceste prevederi stabilesc termene de soluționare a contestațiilor care nu sunt de natură să ofere cadrul procesual adecvat pentru exercitarea drepturilor cetățenești în campania electorală. Așa fiind, dispozițiile legale contravin Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se mai susține că aceste termene nu sunt conforme cu prevederile Codului de procedură civilă. În final se consideră că singura autoritate competentă să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate este Curtea Constituțională, care a statuat în jurisprudența

sa că exercițiul unui drept nu poate fi restrâns datorită faptului că o autoritate publică nu își îndeplinește obligațiile existente în sarcina sa. În sprijinul acestor susțineri se fac referiri la jurisprudența Curții Constituționale, menționându-se deciziile nr. 47/1998 și nr. 58/1998.

Avocatul celeilalte părți solicită, în esență, respingerea excepției, în principal, ca fiind inadmisibilă, pentru că soluționarea cauzei nu depinde de dispozițiile legale criticate, iar în subsidiar, ca fiind nefondată, întrucât dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale. În acest sens se consideră că autorul excepției de neconstituționalitate a dorit ca pe această cale să supună Curții Constituționale judecarea fondului contestației ce face obiectul cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neînte-meiată. Se susține că în speță nu operează o cauză de inadmisibilitate, pentru că se critică neconstituționalitatea unor dispoziții din Legea nr. 68/1992, care reglementează aspecte legate de contestarea candidaturii în alegerile pentru Camera Deputaților și pentru Senat, în raport cu dispozițiile constituționale menționate în contestație.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 21 C/2000, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și ale art. 36 alin. (3) și (4) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2000**, excepție ridicată de Anton Sommert în cadrul unei contestații împotriva prezentării candidatului Valeriu Stoica la alegerile pentru Camera Deputaților, contestație aflată pe rolul acelei instanțe judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 34 și cele ale art. 36 alin. (3) și (4) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 8 alin. (2), art. 11 alin. (1) și (2), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (1), art. 30 alin. (7), art. 49 alin. (1) și (2), art. 50, 51 și ale art. 66 din Constituție. În continuare se arată că, deoarece candidatul Valeriu Stoica deține atât calitatea de deputat, cât și pe cea de ministru al justiției, a încălcat, pe lângă prevederile constituționale menționate, și pe cele ale art. 21 alin. (1) și (2), art. 31 alin. (1) și (2), art. 47 alin. (4), art. 48 alin. (1) și (3), art. 54, art. 123 alin. (1) și (2) și ale art. 130. Se susține că prin cumulul acestor calități a mai încălcat și unele dispoziții cuprinse în Codul civil și în Codul penal. În continuare autorul excepției invocă situații de fapt, cum sunt obstrucționarea justiției în eradicarea corupției și faptul că opinia publică din România reproșează candidatului corupția justiției și a parchetului. În plus se susține că ședințele de judecată a contestațiilor se desfășoară în condiții de subiectivism și arbitrar, cu încălcarea normelor procedurale, de „discriminare totală față de prevederile Ordonanței nr. 137 din 2 septembrie 2000”, ceea ce contravine dispozițiilor „art. 6, art. 14 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor

omului ce are la bază Declarația Universală”. Față de acestea se consideră că singura autoritate competentă să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate este Curtea Constituțională. În sprijinul acestor susțineri sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 47 din 5 martie 1997 și nr. 2 din 3 februarie 1998, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 10 aprilie 1998, în care s-a statuat că „exercițiul unui drept constituțional nu poate fi împiedicat de neîndeplinirea unei obligații în sarcina unei autorități publice, chiar dacă aceasta este o instanță de judecată”.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, exprimându-și opinia, în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, apreciază că dispozițiile art. 34 și cele ale art. 36 alin. (3) și (4) din Legea nr. 68/1992, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2000, sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Punctele de vedere solicitate nu au fost comunicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, art. 12 și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

I. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 și cele ale art. 36 alin. (3) și (4) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140 din 14 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 26 septembrie 2000, având următorul cuprins:

— Art. 34: „(1) Nu pot candida persoanele care, la data depunerii candidaturii, nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 35 din Constituție pentru a fi alese.

(2) De asemenea, prefectii și subprefecții nu pot candida în circumscripțiile electorale constituite în unitățile administrativ-teritoriale în care își exercită funcțiile după data începerii oficiale a campaniei electorale.

(3) Președintele României, în cazul în care este ales senator sau deputat, este obligat, până la data validării, să opteze între calitatea de parlamentar sau de președinte.”;

— Art. 36 alin. (3) și (4): „(3) Contestațiile privind înregistrarea sau respingerea candidaturilor se soluționează de tribunalul în a cărui rază teritorială este circumscripția electorală, în cel mult 2 zile de la primirea contestației. Hotărârea nu se comunică.

(4) Împotriva hotărârii date în contestație se poate face recurs, în termen de 24 de ore de la pronunțare, la instanța ierarhic superioară. Recursul se soluționează în termen de 2 zile de la înregistrare.”

Autorul excepției apreciază că aceste prevederi legale încalcă următoarele dispoziții constituționale:

— Art. 1 alin. (3): *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”;*

— Art. 8 alin. (2): *„Partidele politice se constituie și își desfășoară activitatea în condițiile legii. Ele contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectând suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea de drept și principiile democrației.”;*

— Art. 11: *„(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.*

(2) Tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.”;

— Art. 16: *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”;

— Art. 20: *„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.”;

— Art. 22 alin. (1): *„Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.”;*

— Art. 30 alin. (7): *„Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.”;*

— Art. 49: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”;

— Art. 50: *„(1) Fidelitatea față de țară este sacră.*

(2) Cetățenii cărora le sunt încredințate funcții publice, precum și militarii, răspund de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce le revin și, în acest scop, vor depune jurământul cerut de lege.”;

— Art. 51: *„Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”;*

— Art. 66: *„(1) În exercitarea mandatului, deputații și senatorii sunt în serviciul poporului.*

(2) Orice mandat imperativ este nul.”

Curtea constată că în cererea formulată în susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia s-a limitat să menționeze articolele din Constituție pretins încălcate, fără a adăuga însă argumente în sprijinul solicitării de a se constata neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate. De aceea, în lipsa unor asemenea argumente, nu se poate stabili substanța criticii de neconstituționalitate. Raportarea

reglementării cuprinse în dispozițiile legale criticate la dispozițiile constituționale indicate de autor conduce la concluzia că între acestea nu există nici o legătură și nu se poate stabili nici un criteriu în funcție de care Legea nr. 68/1992 ar fi, în privința textelor legale respective, neconformă cu Constituția. Totodată se reține că acest exercițiu ar avea semnificația unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil.

Pe de altă parte Curtea constată că autorul excepției a invocat unele motive de neconstituționalitate direct în fața Curții Constituționale, prin susținerile sale orale arătând, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt lacunare. Astfel, în opinia autorului excepției dispozițiile art. 36 sunt omisive pentru că ele nu stabilesc toate condițiile ce se cer a fi îndeplinite de către candidații în alegerile pentru Camera Deputaților și pentru Senat, astfel încât să nu se contravină unor prevederi ale Constituției. Curtea s-a mai pronunțat asupra unor excepții de neconstituționalitate ce vizau omisiuni de reglementare, statuând în mod constant că juridicția constituțională nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite și, de aceea, critica de neconstituționalitate prin omisiune este inadmisibilă. Altminteri, un astfel de control ar reprezenta o ingerință în sfera atribuțiilor Parlamentului, care, potrivit art. 58 alin. (1) teza a doua din Constituție, este unica autoritate legiuitoare a țării. În acest sens sunt, printre altele, Decizia nr. 45 din 2 mai 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 12 mai 1995, precum și Decizia nr. 239 din 17 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 27 octombrie 1997.

De asemenea, Curtea reține că în motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia indică mai multe texte constituționale pretins încălcate de dispozițiile legale criticate, spre a dovedi violarea acestora prin prezentarea la alegerile parlamentare a unui anumit candidat. De aceea motivarea excepției poartă, în bună parte, asupra constituționalității și legalității acelei candidaturi, reproșându-i-se candidatului dubla calitate de deputat și de ministru al justiției, pretinsa obstrucționare a justiției, corupția din justiție și din Ministerul Public, încălcarea normelor procedurale, subiectivismul și arbitrarul. Raportându-se la această categorie de critici, Curtea constată că, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, *„În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept [...]”*. În consecință, legitimitatea constituțională a unor prevederi legale nu se determină prin raportare la situații de fapt, ci prin raportare numai la dispozițiile sau la principiile constituționale. În plus Curtea observă că, prin modul în care este motivată excepția de neconstituționalitate, se tinde la soluționarea de către Curtea Constituțională, în mod nemijlocit, a contestației împotriva candidaturii în alegerile parlamentare, iar nu a excepției de neconstituționalitate. Or, rezolvarea acestei contestații nu intră în competența Curții Constituționale, ci în cea a Tribunalului București, potrivit prevederilor art. 36 alin. (3) din Legea nr. 68/1992, astfel cum a fost modificată și completată.

Față de ansamblul acestor considerente urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 2 alin. (3), al art. 12, al art. 13 lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și ale art. 36 alin. (3) și (4) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2000, excepție ridicată de Anton Sommert în Dosarul nr. 21/C/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 noiembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

D E C I Z I A Nr. 241

din 21 noiembrie 2000

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3)
și ale art. 11 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) și ale art. 11 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Ion Criveanu în Dosarul nr. F/C/4.809/1999 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ, având ca părți pe autorul excepției, Ministerul Educației Naționale, Inspectoratul Școlar Vâlcea, Colegiul Național „Gib Mihăescu” din Drăgășani, Marcela Marinescu, Maria Bălăsoiu, Procopie Ghiță, Emil Pădurețu și Traian Uță.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 noiembrie 2000 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, deliberând asupra cererii de amânare a pronunțării formulate de autorul excepției, a amânat pronunțarea la data de 21 noiembrie 2000.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. F/C/4.809/1999, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) teza ultimă din Legea nr. 128/1997, excepție ridicată de Ion Criveanu.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 9 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece prin stabilirea unor unități reprezentative de către Ministerul Educației Naționale pentru organizarea și desfășurarea concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice în învățământul preuniversitar se creează o discriminare între candidați. În felul acesta, se arată în continuare, Legea nr. 128/1997 se aplică diferențiat și discriminatoriu candidaților care participă la concursurile organizate pentru ocuparea unor posturi vacante în învățământul de stat, organizate de unitățile reprezentative ale Ministerului Educației Naționale, în comparație cu candidații care participă la concursurile pentru ocuparea posturilor vacante în învățământul de stat, organizate de inspectoratele școlare.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ, exprimându-și opinia, consideră că excepția este neîntemeiată. Organizarea și desfășurarea concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice vacante din învățământul de stat de către unitățile de învățământ reprezentative stabilite de Ministerul Educației Naționale nu contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, care asigură egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Textul criticat nu introduce nici o discriminare și nici un privilegiu între candidați sau pentru anumiți candidați în raport cu cel care instituie organizarea și desfășurarea concursurilor de către inspectoratele școlare. Totodată se consideră că legea nu are în vedere „performanța posturilor” la care se referă autorul excepției, ci reprezentativitatea unității în sistemul învățământului preuniversitar de stat, care îi conferă competența organizării și desfășurării unui concurs.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, deoarece art. 9 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 nu contravine principiului egalității în drepturi. Acest text nu conține nici o discriminare între persoanele care pot participa la concurs pentru ocuparea unui post didactic vacant. Organizarea și desfășurarea de concursuri atât la inspectoratele școlare, cât și la unitățile de învățământ preuniversitar reprezentative, stabilite de Ministerul Educației Naționale, nu dezavantajează nici un candidat, ocuparea postului făcându-se numai prin concurs și cu respectarea aceleiași metodologii stabilite de Ministerul Educației Naționale prin ordin al ministrului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 9 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997, text potrivit căruia „*Coordonarea metodologică a concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice declarate vacante în învățământul de stat este asigurată de Ministerul Învățământului, iar organizarea și desfășurarea acestora, de către inspectoratele școlare, precum și de către unitățile de învățământ preuniversitar reprezentative, stabilite de Ministerul Învățământului*”, precum și art. 11 alin. (4), text care prevede că: „*La concursurile organizate de unitățile de învățământ, lucrările scrise pentru ocuparea posturilor vacante din învățământul preuniversitar de stat sau particular se evaluează de comisii, pe specialități, instituite la nivelul unității școlare respective.*”

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) și ale art. 11 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Ion Criveanu în Dosarul nr. F/C/4.809/1999 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 noiembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind unele măsuri referitoare la transferul competențelor în domeniul protecției civile de la Ministerul Apărării Naționale la Ministerul de Interne

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. II alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/2000 privind trecerea unităților militare de protecție civilă de la Ministerul Apărării Naționale la Ministerul de Interne, precum și modificarea și completarea Legii protecției civile nr. 106/1996, a Ordonanței Guvernului nr. 47/1994 privind apărarea împotriva dezastrelor și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2000 privind înființarea formațiunilor de protecție civilă pentru intervenție de urgență în caz de dezastre, ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, ale art. 40 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, precum și ale art. 8 din Legea nr. 40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Prin trecerea Comandamentului Protecției Civile, împreună cu unitățile și subunitățile militare subordonate, de la Ministerul Apărării Naționale, efectivele Ministerului de Interne, prevăzute în timp de pace, se suplimentează cu 2.005 posturi de ofițeri, maiștri militari, subofițeri, militari în termen și personal contractual.

(2) Structura posturilor care se transferă și situația încadrării acestora cu personal sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Ministerul Apărării Naționale transferă la Ministerul de Interne posturile pentru mobilizarea unităților militare de protecție civilă, prevăzute în anexa nr. 2, împreună cu efectivele de rezerviști incluse în planul de mobilizare.

Art. 3. — Imobilele și terenurile aferente, proprietate publică a statului, identificate potrivit anexei nr. 3, aflate în folosința unităților și subunităților militare de protecție civilă, se transmit fără plată din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului de Interne.

Art. 4. — Imobilele cu destinația de locuințe de serviciu, proprietate publică a statului, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, ocupate prin repartii de personalul unităților militare de protecție civilă care se transferă, identificate potrivit anexei nr. 4, se transmit fără plată în administrarea Ministerului de Interne, păstrându-și destinația actuală.

Art. 5. — Autoritățile administrației publice vor asigura în continuare serviciile necesare în vederea desfășurării activităților de pregătire și intervenție de protecție civilă, precum și cheltuielile de întreținere și dotare, conform legislației în vigoare.

Art. 6. — (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor privind asigurarea legăturilor operative și a contactului permanent cu organismele specializate ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO), ale Uniunii Europene Occidentale (UEO) și ale Uniunii Europene (UE) în domeniul planificării urgențelor civile și al managementului dezastrelor, Ministerul de Interne va detașa un ofițer în Misiunea Permanentă a României la NATO și UEO de la Bruxelles.

(2) Perioada detașării, statutul și mandatul de misiune ale ofițerului menționat la alin. (1) se stabilesc prin ordin comun al ministrului de interne și al ministrului afacerilor externe.

(3) Cheltuielile ocazionate de asigurarea prezenței la post a ofițerului și de deplasările în legătură cu aceasta se suportă din bugetul alocat Ministerului de Interne, în conformitate cu prevederile legii.

Art. 7. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2001.

(2) Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre și se comunică numai instituțiilor interesate.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de interne,

Ioan Rus

Ministrul apărării naționale,

Ioan Mircea Pașcu

Ministrul administrației publice,

Octav Cozmâncă

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru revocarea din funcție a unor membri ai Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor și pentru numirea noului președinte al acestuia

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 19 alin. (7) și (13) lit. f) din Legea nr. 21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se revocă din funcția de membru și de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor reprezentantul Ministerului Finanțelor, domnul Cucu Adrian.

(2) Se revocă din funcția de membru al Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor reprezentantul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, doamna Enescu Vasilica.

Art. 2. — Se numește în funcția de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor domnul Melinescu Ioan.

Art. 3. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul Finanțelor și Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție vor desemna câte un reprezentant și vor propune Guvernului numirea acestuia în funcția de membru al Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 30 decembrie 2000.

Nr. 1.399.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro